ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 6 novembre 1969, d'une demande d'avis sur un projet de loi "portant approbation du traité entre le Royaume de Belgique, le Grand-Duché de Luxembourg et le Royaume des Pays-Bas sur l'exécution des décisions judiciaires rendues en matière pénale, signé à Bruxelles le 26 septembre 1968", a donné le 17 décembre 1969 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 6e november 1969 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet "houdende goedkeuring van het verdrag tussen het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen in strafzaken, ondertekend te Brussel op 26 september 1968", heeft de 17e december 1969 het volgend advies gegeven :

Il y a lieu d'observer qu'aux termes de l'article 38, 2, c, du traité, le juge saisi controle, notamment, s'il est satisfait aux conditions prévues à l'article 5, alinéa 2. En conséquence, il n'aura pas à contrôler l'existence des conditions requises par l'article 5, alinéa 1er, pour justifier un refus d'exécution. Il ne pourra pas, par exemple, examiner s'il y a eu violation des droits de la défense.

*

* *

L'article 3 du traité contient les dispositions suivantes :

> "1. Une condamnation prononcée dans un Etat contractant ne peut être exécutée dans un autre Etat contractant que si le fait qu'elle réprime est constitutif d'infraction dans cet Etat ou est mentionné à la liste établie conformément à l'article 57.
>
> 2. Si la condamnation réprime plusieurs infractions, dont certaines ne réunissent pas les conditions prévues à l'alinéa précédent, l'autorité requérante indique la partie de la peine applicable aux infractions qui réunissent ces conditions".

L'alinéa 2 de cet article vise le concours d'infractions. Or, l'indication de "la partie de la peine applicable aux infractions" susceptible d'exécution dans l'autre Etat s'avérera souvent irréalisable, compte tenu des dispositions du Code pénal belge qui prévoient, dans de nombreux cas, la confusion ou l'absorption des peines en cas de concours d'infractions (articles 61, 62, 65 et 82 du Code pénal), ce qui met obstacle à une ventilation de ces peines.

.../...

Par ailleurs, même lorsque la ventilation sera possible, des difficultés pourraient encore surgir, compte tenu de l'application de l'article 60 du Code pénal, aux termes duquel "En cas de concours de plusieurs délits, les peines seront cumulées, sans qu'elles puissent néanmoins excéder le double du maximum de la peine la plus forte".

*

* *

L'article 39 du traité est rédigé comme suit :

"1. Si le juge fait droit à la demande d'exécution d'une peine privative de liberté ou d'une mesure de sûreté privative de liberté, il substitue à la peine ou mesure prononcée dans l'Etat requérant une peine ou une mesure prévue par sa propre législation pour le même fait.

2. La durée d'une peine ou d'une mesure privative de liberté appliquée dans l'Etat requis, ne peut dépasser la durée de la peine ou mesure prononcée dans l'Etat requérant.

3. En fixant la peine ou la mesure, le juge tient compte de la partie de la peine ou de la mesure subie et du temps pendant lequel le condamné a été détenu préventivement".

La loi du 1er juillet 1964 de défense sociale à l'égard des anormaux et des délinquants d'habitude ne limite pas la durée de l'internement.

L'application en Belgique de l'article 39, alinéa 2, du traité, implique dérogation au système instauré par la loi précitée, quant à la limitation de la durée de l'internement dans l'hypothèse où le juge de l'Etat requérant aurait prononcé soit une peine, soit une mesure de sûreté de durée déterminée.

Volgens artikel 38, 2, c, van het verdrag gaat de betrokken rechter onder meer na of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 5, tweede lid. Hij zal dus niet hoeven na te gaan of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 5, eerste lid, om een weigering van tenuitvoerlegging te wettigen. Hij zal bijvoorbeeld niet kunnen onderzoeken of de rechten van de verdediging geschonden zijn.

*
* *

In artikel 3 van het verdrag staat :

"1. Een in een der verdragsluitende Staten uitgesproken veroordeling kan in een andere verdragsluitende Staat slechts worden tenuitvoergelegd voor zover het feit waarop zij betrekking heeft in die Staat strafbaar is of voorkomt op de lijst vastgesteld overeenkomstig artikel 57.

2. Indien de veroordeling betrekking heeft op verscheidene strafbare feiten, waarvan sommige niet voldoen aan de in het voorgaande lid gestelde voorwaarden, geeft de verzoekende autoriteit aan, welk gedeelte van de opgelegde straf van toepassing is op de strafbare feiten die wel aan deze voorwaarden beantwoorden".

Het tweede lid van dit artikel heeft betrekking op de samenloop van misdrijven. Het zal echter veelal onmogelijk zijn aan te geven "welk gedeelte van de opgelegde straf van toepassing is op de strafbare feiten" en in de andere Staat ten uitvoer gelegd kan worden, gelet op de bepalingen van het Belgisch Strafwetboek waarin de straffen vaak bij samenloop van misdrijven samenvallen of opgeslorpt worden (artikelen 61, 62, 65 en 82 van het Strafwetboek), wat het specificeren van die straffen in de weg staat.

.../...

Zelfs wanneer een zodanige specificatie mogelijk is, kunnen zich nog moeilijkheden voordoen, gelet op de toepassing van artikel 60 van het Strafwetboek, dat bepaalt : "Bij samenloop van verscheidene wanbedrijven worden alle straffen samen opgelegd, zonder dat zij evenwel het dubbele van het maximum van de zwaarste straf mogen te boven gaan".

*
* *

Artikel 39 van het verdrag is als volgt geredigeerd :

"1. Indien de rechter gevolg geeft aan het verzoek tot tenuitvoerlegging van een vrijheidsstraf of een vrijheidsbenemende maatregel, legt hij in plaats van de in de verzoekende Staat uitgesproken straf of maatregel een straf of maatregel op welke zijn nationale wetgeving voor hetzelfde feit voorziet.

2. De duur van de in de aangezochte Staat opgelegde vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregel mag niet langer zijn dan de duur van de in de verzoekende Staat uitgesproken straf of maatregel.

3. Bij het vaststellen van de strafmaat houdt de rechter rekening met het reeds ondergane gedeelte van de straf of maatregel en met de tijd die de veroordeelde in voorarrest heeft doorgebracht".

De wet van 1 juli 1964 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen en de gewoontemisdadigers stelt geen beperking op de duur van de internering.

De toepassing in België van artikel 39, tweede lid, van het verdrag sluit in dat van de door eerdervermelde wet ingevoerde regeling wordt afgeweken voor de beperking van de duur van de internering ingeval de rechter van de verzoekende Staat een straf of een vrijheidsbenemende maatregel van een bepaalde duur mocht hebben uitgesproken.

La chambre était composée de		De kamer was samengesteld uit	
Messieurs : de Heren :	G. VAN BUNNEN,	conseiller d'Etat, staatsraad,	président, voorzitter,
	J. MASQUELIN,	conseillers d'Etat,	
Madame : Mevrouw :	G. CISELET,	staatsraden,	
Messieurs : de Heren :	P. DE VISSCHER, G. ARONSTEIN,	assesseurs de la section de législation, bijzitters van de afdeling wetgeving,	
	M. JACQUEMIJN,	greffier adjoint, adjunct-griffier,	greffier. griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. G. VAN BUNNEN.

Le rapport a été présenté par M. J. HOEFFLER, substitut de l'auditeur général

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. G. VAN BUNNEN.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. HOEFFLER, substituut-auditeur-generaal.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

(s) M. JACQUEMIJN.

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

(s) G. VAN BUNNEN.